

Kūlimo darbams pasirodė dar vasarą. Nors kuliavimo „Imant“ nebuvo nauja, bet mašinistas V. Bražiūnas ją kruopščiai atremontavo ir sutvarkė. Traktoriūnas G. Vitkūnas pritaikė kūlimui traktorių „DT-54“. Jis pasirūpino elektros laidų apšvietimui, kad kuliavimo galėtų dirbti ir vakarais.

Masinių javų kūlimą pradėjome po bulviakasio. Sudarėme nuolatinę 22 kūrėjų grupę.

Be to, įpareigojome ir keletą kolūkiečių pakeisti tuos kūrėjus, kuriems atsiranda kitų neatidėliotinių reikalų. Tuo būdu kuliavimo dirba be prastovėjimų nuo 9 val. ryto ligi vakaros nakties. Per dieną iš mūsų brigados į visuomeninius aruodus nuvežama po 9–10 tonų grūdų. Brigada jau iškūrė du trečdalius derliaus.

Kulti galėtume sparčiau. Bet mums trukdo

maišų trūkumas. Jų negalima gauti Anykščių tiekimo bazėje.

Bet vis vien mūsų brigados kolūkiečiai pasiryžę iškulti visus javus ligi Spalio švenčių.

Neblogai kuliama ir kitose brigadose. Kolūkis jau iškūrė 54 procentus viso derliaus.

J. Kisieliū
Cerniachovskio vardo
kolūkio antros brigados
brigadininkas

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 87 (1070)

Anykščiai, 1959 m. spalio mėn. 29 d.

Kaina 15 kap.

NĖRA KO LAUKTI

Kai Lenino vardo kolūkio valdyboje pasiteirauji apie kūlimą, kolūkio pirmininkas Gudauskas ramiausiai paaiškina:

— Spėsime. Reikia bulvieneis nuarinti.

Iš tiesų, čia neskubama. Nors bulviakasis kolūkyje baigėsi senokai, bet ligi šiolei kolūkiečiai nepradėjo kūlimo. Vieni — bulvieneis vagas verčia, kiti — savuose daržuose triūsia.

— Matot, trūksta žmonių tokiam darbui, aiškina brigadininkas Deveikis.

Bet kolūkio valdyba galėtų sudaryti nuolatinę kūrėjų grupę, surinkdama po keletą žmonių iš kiekvienos brigados. Tada dirbtų net dvi kuliavimosios.

Nėra ko laukti, kol visi laukų darbai baigsis. Juk kolūkiečiai turės iškulti grūdines kultūras nuo 320 ha. o iki šiolei šis darbas nepradėtas. Nėra abejonės, kad pavėluotą javų iškūlimas gali atnešti nuostolių. Kaip ir praeitais metais, vėl reikės dejuoti dėl sėklų fondų sudarymo, aiškinti, kad trūksta veislinių grūdų. O juk kuo anksčiau bus baigtas kūlimas, tuo greičiau paaiškės, kiek grūdų teks sėklai, kiek pakaks pašarams.

S. SILAINIS

Kauno HES statyboje

KAUNO JŪRA KAUPIASI

Kiekviena diena, kiekviena valanda priartina nekantriai laukiamą akimirka. Su triukšmu krentantis nuo gelžbetoninės užtvankos slenkščio pažaboto Nemuno vanduo. Didžiojo Spalio 42-ųjų metų išvakarėse pradės suklikti pirmąją Kauno HES turbiną.

Tiktai dveji metai praslinko nuo tos dienos, kai Kauno HES dauboje buvo sukloti pirmieji kubiniai metrai betono. Į hidrojėginius suklota apie 200 tūkstančių kubinių metrų betono. O nuo statybos pradžios atliktų žemės darbų bendra apimtis viršija 3 milijonus kubinių metrų. Apginkluoti galinga technika statybininkai labai greitai

perptvenkė Nemuną ir nukreipė jį nauja vaga.

Dar iš tolo kiekvieno dėmesį traukia didžiulis elektrinės pastatas su mašinų sale. Ant salės kolonų sparciai klojamos didžiulės fermoplokštės-perdengimai. O ant fasadinės sienos galingi kranai paduoda vis naujus ir naujus stiklo-betono blokus. kurių kiekvieno svoris — apie 1,5 tonos. Elektrinės fasadas iš tolo atrodo, kaip stiklinis ir tamsiausia diena mašinų salėje bus šviesūs.

Sparčiai betonuojamas ir vis aukštesniam hidroelektrinės slenkstis. Norint paleisti pirmąją agregatą, Kauno jūroje rei-

kia sukaupti 60 milijonų kubinių metrų vandens, slenkstį nuo vandens lygio apatiniam bjele pakelti apie 10 metrų.

Norėdami paspartinti slenkščio betonavimą, statybos specialistai pasiūlė panaudoti milžiniškas gelžbetonines sijas, sveriančias po 20 tonų. Nuieidus tokią siją į pralaidą, slenkstis pakils aukštesniam metrui. Kauno jūroje kaupiasi papildomi milijonai kubinių metrų vandens. Spalio 25 dieną jūros horizontas pakilo iki 7 metrų, ir joje susikaupė apie 15 milijonų kubinių metrų vandens.

Pirmojo hidroagregato pagrindiniai mazgai buvo sumontuoti rekordiniu laiku —

per nepilną mėnesį. Brangindami laiką montuotojai tuoj pat ėmė rinkti ir antrąją turbiną. Jie pasiryžę šiais metais energetikams perduoti naudoti ir šį agregatą.

Tuo pat metu, kai pagrindiniame hidroelektrinės pastato montuojamas valdymo pulstas ir vyksta apdailos darbai, skersai buvusios Nemuno vagos vis aukščiau kyla balto smėlio pylimas. Iš metalinių vamzdžių diena ir naktį su triukšmu trykšta pulpa, kurią paduoda 3 galingos žemsiurbės. Į užtvanką per 2,5 mėnesio suplauta daugiau kaip 600 tūkstančių kubinių metrų žemės, jos aukštis nuo vandens jau siekia 17 metrų. (ELTA).

DIDIJĮ SPALIŲ sutinkant

Ivykdytas 10 mėnesių planas

Ruošdamiesi garbingai sutikti Didžiojo Spalio socialinės revoliucijos 42 metines, gerai darbuojasi Anykščių geležinkelio stoties kolektyvas.

Šiomis dienomis geležinkelininkai raportavo

apie 10 mėnesių stotų pakrovimo plano įvykdymą. Vagonų prastovėjimas stotyje sumažėjo 0,3 valandos. Labai gerai dirba vagonų iškrovėjai J. Adamonis, J. Juškevičius. Stotyje palaipsniui įgyvendinamas vagonų pakrovimas ir iškrovimas ištisą parą.

A. Vaiiva

Linų pluoštas — valstybei

Per visą dieną nenu-tyla linų apdirbimo agregato gausmas „Svėdasų“ kolūkyje. Kolūkiečiai su savo mašinomis ruošia linų pluoštą.

Šiuo metu apdorojami nuo 32 ha trečios brigados išauginti li-

nai. Iki Spalio švenčių kolūkiečiai įsipareigojo baigti visų šios brigados linų pluošto paruošimą.

Į valstybinius linų supirkimo sandėlius pristatyta 1.700 kg trumpo pluošto ir paruošta pristatymui apie dvi tonas ilgo pluošto.

Prie linų apdirbimo agregato stropiai darbuojasi mašinistas Vl. Brazdžiūnas, kolūkietės Medvedevienė, Kovaitė ir kitos.

Kolūkio agronomas paskatino, kad socialistinis įsipareigojimas — gauti iš kiekvieno linų hektaro po 2 cent linų pluošto — bus įvykdytas.

ANDRIJAUSKAS

Linų supirkimo punkto vedėjas

Pusė milijono rublių už runkelius

Geral šiemet užderėjo cukriniai runkeliai Kapsuko rajono „Sešupės“ kolūkyje. Jie buvo auginami 50 hektarų plote. Vidutiniškai iš hektaro gaunama po 320 centnerių cukrinių runkelių. Realizavęs cukrinius runkelius, kolūkis gaus pusę milijono rublių pajamų.

Nuotraukoje: antroje laukininkystės brigadoje valomi cukriniai runkeliai. Iš kairės į dešinę: brigadininkas Vytautas Dragūnas, kolūkietės Antanina Urbionienė ir Česlova Zilginskienė.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Dvi molinės karvidės

„Bolševiko“ kolūkio penktoje brigadoje baigta statyti 100 vietų molinė karvidė. Stogadengis Bronius Tuskenis baigia dengti stogą, o dailydė J. Dubrava iki Spalio švenčių pasirūpino padaryti ir sudėti langus.

Dar šiais metais tokią pat molinę karvidę bus baigta statyti trečioje laukininkystės brigadoje.

Br. AUDRONIS

Lapkričio mėnesio sąskaiton

Plačiai išsivystę socialistiniai lenktyniavimai Spalio garbei plytų ir drenažo vamzdžių gamykloje „Anykščiai“. Pirmųjų gretose iki šiol žengia plytų išvežėjų pirmoji pamaina. Ši pamaina spalio 26 d. įvykdė mėnesinę darbo užduotį ir dabar dirba lapkričio mėn. sąskaiton. Iki mėnesio galo pirmaujantieji plytų

išvežėjai nutarė išvežti 40 tūkstančių drenažo vamzdžių ir 30 tūkstančių plytų.

Gerai darbuojasi dešimčiai Jakniūnas, Sargailis, Šlenys, statikai Būga, Sulskus, Strazdas, Bieliaskas ir daugelis kitų. Jų gero darbo dėka įmonėje viršijamos degimo užduotys.

J. Palsys,
darbininkas

ŽYGLIAIS, O NE ŽODŽIAIS MES TĖVYNĘ MYLIM

VLKJS 41-ASIAS METINES SUTINKANT

Naujais pirmųjų septynmečio metų laimėjimais komjaunimo metines sutinka rajono komjaunimas. Tai gausi šeima, savo eilėse dabar jungianti 760 narių. Pasitinkant komjaunimo metines daug jaunuolių įstojo į VLKJS eiles. Vien tik per paskutinius 2 mėnesius į VLKJS buvo priimti 82 jaunuoliai. Tai — „Lenino keliu“ kolūkio jaunieji kolūkiečiai: Anatolijus Kancevičius, Aleksandras Rudokas, Valė Baukytė. Statybos — montavimo valdybos darbininkė Klyvidija Kuznecova, J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos mokiniai Ona Navickaitė, Ona Tumaitė, Vladas Zemaitis ir daug kitų. Vien „Lenino keliu“ kolūkio pirminė komjaunimo organizacija šiais metais į VLKJS priėmė 14 naujų narių. Komjaunuoliai ir jaunuoliai šiais metais buvo įsipareigoję savo jėgomis išauginti 250 ha kukurūzų. Šį įsipareigojimą jie garbin-

gai įvykdė. Žaliosios masės vidutinis derlius viršija 400 centnerių iš hektaro. „Lenino keliu“ kolūkio komjaunimo — jaunimo grandis, vadovaujama grandininkės Valės Zolubaitės, 6,3 ha plose gavo net po 700 cent žaliosios kukurūzų masės iš hektaro. Gerai padirbėjo visi šios grandies nariai.

Gerą kukurūzų derlių išaugino „Paryžiaus Komunos“, „Ažuolo“ ir kitų kolūkių jaunimas.

Rajono komjaunimas surinko ir išvežė 30 tonų metalo laužo. Kolūkių pakelėse sužaliuos komjaunuolių rankomis pasodinti medeliai, pavasarį sužydės sodai.

Daugelis puikių komjaunuolių — gamybininkų savo nuosirdžiu darbu nusipelnė draugų pagarbą. „Svyturio“ kolūkio jaunieji mechanizatoriai — komjaunuoliai Julius ir Aloyzas Baltakiai dar-

be visada pirmieji stropiai prižiūri patikėtus traktorius, sutalpė daug degalų. Ju liui Baltakiui suteiktas geriausias jaunojo mechanizatoriaus mandatas.

Visi gerai pažįsta jaunutę „Žalgirio“ kolūkio kolūkietę komjaunuolę Palmą Talaitę. Jai tik 17 metų, o darbe ji visur pirmutinė. Šiais metais laukininkystės darbuose ji išdirbo 264 darbdienius.

Daug baigusių mokyklą jaunuolių ir merginų nuėjo dirbti į gamyklas, kolūkius. Komjaunuolė Elena Laskauskaitė 1958 m. baigė J. Biliūno vardo vidurinę mokyklą ir nuo to laiko dirba gimtajame „Bolševiko“ kolūkyje. Ji gerai lauko darbininkė, šiais metais išdirbo 239 darbdienius. Elena pasekė ir jos sesuo Stasė.

„Puntuko“ kolūkio kolūkiečiai didžiuoja-

si buvusią abiturientę komjaunuolę Oną Baltakytę, kuri baigusi vidurinę mokyklą, pasilikė dirbti kolūkyje.

Galima būtų daug kalbėti apie darbščiuosius mūsų rajono komjaunuolius, kurie savo darbu tęsia senas komjaunimo kovines tradicijas: gerai dirbti, veržtis į priekį, būti pirmutinėse kovotojų už komunizmą gretose.

E. VINGRIENĖ
LLKJS rajono
komiteto sekretorė

„Mano geriausias auklėtojas“

Prieš tris metus Stasė Sinkūnaitė pradėjo dirbti „Anykščių vyno“ fabrike. Nuo pat pirmųjų darbo dienų mergina užsirekomendavo kaip stropi ir darbšti darbininkė. Iš pradžių plovimo, vėliau fermentacijos ceche jina visada įvykdavo ir viršydavo išdirbio normas.

Stasė Sinkūnaitė pasižymėjo ir kaip aktyvi visuomenininkė. Ji dirbo pirminės komjaunimo organizacijos sekretoriaus pavaduotoja, rūpinosi menine saviveikla.

— Mano geriausias auklėtojas — komjaunimas, — sako St. Sinkūnaitė. — Jis mane išvedė į gyvenimą.

B. Silgalis

B. MELENISKIS

MOKYTOJA

Obelis, aplipusi vaisiais,
Linksta praviro lango stikle.
...Staiga keturiasdešimt šešiaisiais
Man prisimena mokykla.

Po aikštelių, laukus ir klase
Krykštė, siautė vaikystė mana.
Mokė, auklėjo geltonkase
Paprasta, nuoširdi mergina.

Su mumis lyg motina žaidė
Ir dainavo naujas dainas.
Pasodinom kartu obelaitę,
Kad primintų gražias dienas.

O paskui, susėdę į suolus,
Neprityrusia braižėm ranka:
„Tarybų valdžia... Komjaunuolis...
Kolektyvinis ūkis... Taika“.

Gal prasmės nesupratom žodžių,
Bet gyveno širdy drąsa.
Nesimatė kliūties, kur atrodžius
Neįveikiama ir baisia.

Ne vienam gal tasyk norėjos
Išaugt panašiu nors į ją,
Brist per rudenio purvą, vėjus,
Sūviams plėšantis naktįje,

Ir karštai agituot už kolūkius,
Ir priešus pasmerkt atvirai,
Nors į komjaunimo ženkliuką
Daug trobų dar žvelgė žvairai.

Bet sėkmės jai motulės linkėjo
Ir vadino sava dukra.
Gal dėl to ir mes ją mylėjom
Meile vaikiška ir tyra. —

Tik staiga dienų tėvė, kai rašė
Žodį „Leninas“ ji ant lentos,
Sugrūmėjo banditai klasėn
Ir lyg žvėrys sukliko „Stol!“

Sunkios šautuvų buožės krito
Ant pečių jos — tvirtų ir jaunų.
Spiovė ji į snukį bandito,
Kai šis rišo rankas vytiniu

Obelaitės, kurią po langu
Atminimui sodinom kartu.

Nors sušaudė drąsuoję brangią
Prie galulaukės medžių aukštų,

Bet tiesa jos neštoji nedingo —
Nužingsniaavo kaimo keliats.
O jos žodžiai, nauji ir ugingi,
Nunoko širdy obuoliais!

Tokiais verta didžiuotis

Siemet komjaunuolė Stasė Laskauskaitė baigė Anykščių J. Biliūno vardo vidurinę mokyklą ir su brandos atestatu grįžo į gimtąjį kaimą. Ji nebėgiojo su pareikimais po ąstaigas, ieškodama lengvesnio darbo, neverkė ir neaimanavo, kad negali važiuoti į didelį miestą, o nuėjusi pas komjaunimo organizacijos sekretorių tiesiog pasakė:

— Priimk įskaiton ir patark, kokio darbo imtis.

Penktos brigados brigadininkas Jonas Karvelis neilgai galvojo. Jis gerai prisiminė, kai pats, grįžęs iš Tarybinės Armijos, neabejodamas nuėjo dirb-

ti į atsiliekančią brigadą. Nuėjo ten, kur buvo didžiausia betvarkė. Su komjaunuolišku ryžtu kalnus nuversė! Ir jis nuvertė. Standien jo vadovaujama brigada viena geriausių, pavyzdys visiems. — Į fermas eik. Sunku bus. Gal sunkiau, negu man, bet eik. Ten jaunos, tvirtos rankos reikalingos, — patarė jis Stasei.

Ir ji nuėjo melžti karvių.

Draugų neapvylė. Ji melžia pirmaveršes karves ir jau dabar baigia po du tūkstančius litrų iš kiekvienos primelžti.

Prieš du metus gavo brandos atestatą ir Stasės sesuo Elena. Ji irgi komjaunuolė,

Koki gyvenimo kelią pasirinko mergina?

Brigadininkas J. Karvelis suranda Elenos Laskauskaitės pavardę darbdienų žiniaraštyje, brūkšteli pirštu ir šypsodamasis sako:

— Ten, kur ir sesuo. Ji mano brigadoje dirba. Žiūrėkite kiek daug darbdienų turi savo knygelėje. Ji studijuos neakivaizdiniu būdu.

Štai jie, vieno kolūkio darbštūs komjaunuoliai, kuriais didžiuojasi visi kolūkiečiai. Šlovingo komjaunimo auklėtiniai tikrai to nusipelnė.

Br. Pesliakas
„Bolševiko“ kolūkio
pirmininko pavaduotojas

„Mes ja didžiuojamės“

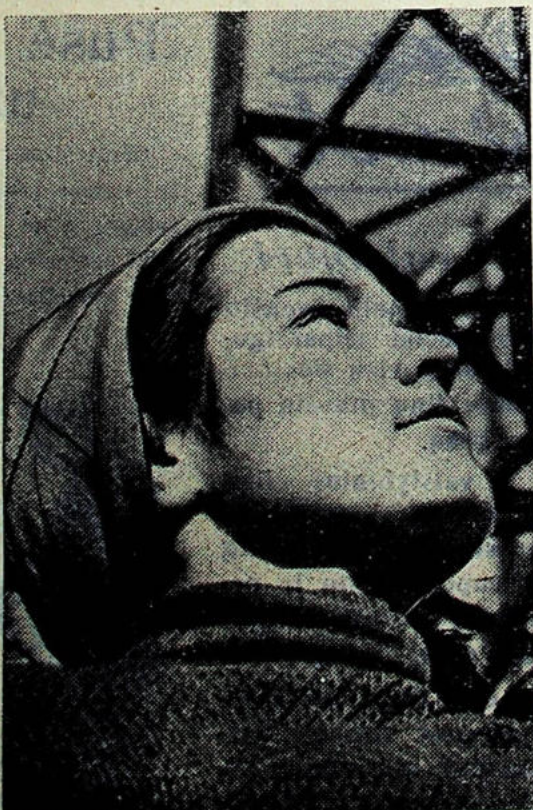
Keliamasis kranas girgždėdamas paduoda vieną po kito savo krovinius į penktąjį statomo namo aukštą. Čia atkellauja nuo žemės gelžbetoniniai perdenginiai, karnizo blokal ir kitos detalės. Apačioje, krano papėdėje žvaliai sukiojasi komjaunuolė Danutė Juškevičiūtė. Iš didžiulio aukšto nusileidžia krano strėlės traversas. Danutė įgudusiomis rankomis čiumpa traversą ir netrukus ji pritvirtina prie sunkaus gelžbetonio bloko. Vėliau lengvu rankos mostu duoda ženklą krantininkui, ir blokas, atsiplėšęs nuo žemės, pradeda kilti į padanges.

Vilniaus statybos treščiūnėje dirba antri metal. Į statybą ji atėjo baigusi vidurinę mokyklą. Patiko Danutei čia. Ją viliojo šis nuolat verdamas darbas, didžiuliai statybos užmojai.

Aplė Danutę Juškevičiūtę šiltai atsiliepia statybos darbų vykdytojas Stasys Krukauskas:

— Tai labai sumani, sąžiningai atliekanti savo darbą mergina. Mes ja didžiuojamės ir raginame kitus sekti jos pavyzdžiu.

Nuotraukoje: D. Juškevičiūtė.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

AUGA VLKJS EILĖS

Artėjant VLKJS 41-osioms metinėms, daugelis rajono jaunuolių ir merginų įstojo į komjaunimą. „Lenino keliu“ kolūkio pirminė komjaunimo organizacija priėmė penkis

naujus narius. Jų tarpe — darbštūs kolūkiečiai D. Čepukonytė, V. Baukytė, A. Rudokas ir kt.

Naujais nariais papildė „Jaros“, „Tarybų Lietuvos“ kolūkių ir

miesto imonių pirminės komjaunimo organizacijos.

Per šį mėnesį komjaunimo rajono komiteto biuras priėmė į VLKJS eiles 34 jaunuolius bei merginas.

Partijos gyvenimas

Kiekvieną prekybos darbuotojų igyvendintą gerą naują palydi pirkėjų, visų darbo žmonių nuosirdūs atsiliepimai. Dėkingos yra miesto šeiminkės už pulkią kulinarijos gaminių parduotuvę, už daržovių-vaisių krautuvę. Džiaugiamasi pertvarkymais komisio parduotuvėje. O jei pridėsime dar tai, kad rajono prekybos darbuotojai per devynis šių metų mėnesius pardavė už 2 milijonus 274 tūkstančius rublių prekių daugiau, negu pernai, galėsime drąsiai tvirtinti, kad prekybos darbe yra rimtų laimėjimų tenkinant vartotojo poreikius, vykdamy septynmečio uždavinius. Džiugu ir tai, kad tu pasiekimų, visų naujų iniciatorių yra komunistai, visa raikoposajungos partinė organizacija, kurios ataskaitiniame susirinkime buvo suvesti

darbo rezultatai. Partinės organizacijos sekretorius Parachonka pažymėjo, kad komunistai L. Bieliauskaitė, Smatavičius, V. Purlys, M. Kutraitė aktyviai padėjo šalinti trūkumus prekybos darbe, buvo naujų prekybos darbo formų organizatoriais. Valdymo pavaduotoja prekybos reikalams L. Bieliauskaitė neapsiri-

dos, per daug mes dailinome planus, o ne tuos, kas juos vykdo. — pasakė kalbėjęs susirinkime komunistas Smatavičius. — Darbas su kadrų, jų parinkimas kaip tik ir turi įtakos tiems trūkumams, kurie šiandien dar yra. Blogai, kad mes priimam dirbti prie prekystalio visus, kas tik ateina, nepažiūrime tinka ar

— Įvykdė parduotuvę planą — giriam vedėja, neįvykdė — baram. Man ro-

— Būk gerutis, išvežk tarą į sandėlį. — Neturiu laiko. — Išvežk, pusbonkė pastatysiu, — maldauja vedėja. — Jei taip, tai

— Būk gerutis, išvežk tarą į sandėlį. — Neturiu laiko. — Išvežk, pusbonkė pastatysiu, — maldauja vedėja. — Jei taip, tai

komiteto veiklą. Prof-sajunga sudaro socialktyvų planus, bet kaip jie vykdomi, niekad netikrina.

M. Kutraitė nurodė, kad ideologinis darbas prekybos darbuotojų tarpe visai nedirbamas, neruošiamos geros paskaitos. O juk prekybos darbuotojai kasdien susitinka su žmonėmis ir jie turi būti politiškai apsišvietę.

Kritikos susilaukė sanitarinė - epidemio-loginė stotis, kuri blogai aptarnauja prekybos taškus, nors už tai ima pinigų.

— Rajono laikraštis, demaskuodamas sukčius, padeda apsi-valyti nuo purvo, bet būtų pageldata, kad laikraščio skiltyse pamatyti ir gerą prekybos darbuotoją, susipažintume su jo darbo metodais. Tokia medžiaga labai laukiama. — pasakė komunistas Megkovas.

Apie kadrų auklėjimą plačiai kalbėjo susirinkime dalyvavęs LKP rajono komiteto sekretorius drg. V. Lu-koševičius.

Susirinkimas priėmė nutarimą, įpareigojantį komunistus nenuilstamai rūpintis jaunųjų kadrų ugdymu, jų mokymu, padaryti viską, kad prekybos darbe dirbtų žmonės, verti vartotojų pasitikėjimo.

C. Berčiūnas

Trumpai

Susirinkę į įmonės klubą „Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbininkai ir tarnautojai išklusė įdomią paskaitą apie N. Chruščiovo keltą į Jungtines Amerikos Valstijas. Paskaitą skaitė LKP rajono komiteto instruktorius Z. Valiauskas.

P. Juselis

Kiekvieną pirmadienį reikalingų prekių „Kellai“ į komunizmą“ kolūkio kolūkiečiams pristato auto-krautuvė.

K. Bernotas

Atsildę ruošia kelių žiemai rajono kelių eksploatacijos skyriaus darbuotojai. Keliai lyginami, vežamos į vietas sniegatvėrės, prie nuokalnių paruošiamas smėlys.

J. Sigitas

MEDŽIAGOS PEDSAKAIS

„Kodėl mus apgaudinėja?“

Apie tai, kad Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečiai eile atvejų laukė ir nesulaukė atvykstant kilnojamojo kino, buvo išspausdintas straipsnelis „Kolektyvinio darbo“ Nr. 82 (1965).

Pranešu, kad straipsnyje rašoma teisingai. Grafikas buvo sutrikęs dėl to, kad aptarnaujas Mičiurino vardo kolūkio kinomechanikas buvo išvykęs į kursus. Dabar mičiuriniečiai pagal nustatytą grafiką, gali be trukdymų žiūrėti kinofilms.

A. NEMICKAS

Kultūros skyriaus inspektorius kinofiliacijos reikalams

PRINCIPINGAI PARINKTI KADRUS IR JUOS AUKLĖTI

boja vien pareigų atlikimu. Ji kaip komunistė daug padeda partinei organizacijai kooperatyvo valdybai kovoje už prekybos darbuotojų darbo kultūrą, už nenutrūkstamą prekių pristatymą į parduotuves.

Nuopelnui reikia laukti ir tai, kad vis dažniau parduotuvėse ruošiamos prekių parodos, pardavimai, kad prekių asortimentas vis įvairėsnis.

netinka žmogus tam darbu. Ir kai revizoriai išaiškina trūkumą, tada imamės priemonių.

Tenka pažymėti, kad ir priemonių esti įvairių. Dažniausiai sukčiai kilnojami iš vienos vietos į kitą. Taip buvo su Andrioniškyje dirbusia parduotuvės vedėja Bubliene. Įvairių signalų apie šią prekybininkę gavo vartotojų kooperatyvo vadovai. Pagaliau parduotuvėje buvo nustatytas stambus trūkumas. Ir po to Bublienė liko už prekystalio.

Kiek kartų jau buvo rašyta spaudoje, kalbėta susirinkimuose, kad neteisėtai prekyboje dirba Kvedariene, kurios nesąžiningumas buvo revizorių nustatytas. O vis tik iki šiol ji užima atsakingas pareigas. Tokių darbuotojų, kurie nedaro garbės prekybai,

krauk, nuvešiu.

Nuo šoferio malonės priklausd bus ar nebus vienos ar kitos prekės parduotuvėje. Po pusę dienos bėgioja parduotuvių vedėjai, gaudydami šoferius, o ir „pagavę“ turi maldauti, žadėti kyšį. Ir tik tada susitaria. Panašioms reiškiniams būtina nedelsiant padaryti galą.

Komunistai kalbėjo apie tai, kad permažai rūpinamasi darbuotojų kultūrinio lygio kėlimu. Nėra raikoposajungoje raudonojo kampo. neruošiami meninės saviveiklos pasirodymai.

Būtų nebloggeri nors kartą per ketvirtį rengti prekybos darbuotojų susitikimus su pirkėjais, pasidalinti darbo patirtimi. Tai dar daugiau keltų darbo kultūrą.

Komunistai kritiko vo profsajungos vietos

Gera pradžia

Anykščių II-je septynmetėje mokykloje buvo organizuota mokinių rankdarbių paroda, skirta Spalio socialistinės revoliucijos 42-osioms metinėms. Parodos lankytojai čia matė septintoko Kamarovo iš faneros meniškai išpaušytą stovą, stalinei lempai, Jakimovo rašalinę, papuoštą puikiais kinkais ornamentais, Čezgovos vazą, pirmųjų juokingus paveikslėlius, mergaičių siuvinėlius ir daugybę kitų įvairių darbų. Visų dėmesį patraukė ketvirtoko Liubimovo paveikslai, vaiz-

duoją daugiausia pasakų herojus. Nors mokykloje nedidelis mokinių skaičius, tačiau paroda buvo gausi eksponatais. Vien 10 šeštokų parodoje demonstravo 87 eksponatus.

Parodoje buvo eksponuojami ir kolektyvūs darbai. Iš jų pažymėtinos meniškai iš gipso septintokų pagamintos vazos, elektrifikuotos sodybos maketas, padarytas šeštokų. Parodos metu veikė pačių mokinių tvarkomas knygų kioskas. Čia mokiniai nusipirko naujų knygų.

A. DZIUMPA

Šiaulių agrozootechnikumo studentų bendrabučio salėje respublikos Liaudies kūrybos namų ir „Aušros“ istorinio-etnografinio muziejaus iniciatyva atidaryta pirmoji tarprajoninė keramikos dirbinių paroda-pardavimas. Joje eksponuojama daugiau kaip 500 kursėniškių liaudies meistrų Broniaus Radecko ir Vaclovo Domkaus meniškių molinių indų, vazų ir kitų keramikos dirbinių.

Nuotraukoje: šiauliečiai parodoje.

K. Liubio (ELTOS) nuotr.

Atsakant į klausimą „Kodėl aš nustoju tikėti?“

GANA MULKINTI MUS

Mūsų šeima buvo didelė. Augome vienuolika vaikų. Tėvas su motina, aš pro ašaras paklausiau jų, kodėl tas dievas toks negailestingas, kodėl jis vieną po kito atima brolius ir sesutes. Vietoj atsakymo gavau niušką. Tačiau vaikščiokas mano protas vistic nerimo: „Kodėl?“

Mirus broliams ir seserims, šeimoje aš likau jauniausias. Nors gyvenimas ne kiek nepagerėjo, nors pas mus jau pasirodė vienas kitas gaspadorius, norėdamas samdyti mane už piemenį, tėvai vis tik nutarė leisti mane į mokyklą. Baigęs Rekečių pradžios mokyklą, buvau priimtas į ką tik įsistatytą Viešnių progimnaziją. Tik pagaltoti reikia — į progimnaziją! Pirmas iš visos apylinkės kumečio vaikas! Septynis kilomet-

rus kas rytą klampodavau iš namų pėsčias, o vakare tiek pat atgal. Kasdien mane pralenkdavo puikios rogės: tai dvarininkas kas rytą veždavo į mokyklą savo vaikus. Tačiau manęs vežikas tars nepastebėdavo ir man dar ryškiau išliko klausimas: „Kodėl taip yra žemėje? Kodėl aš einu apsiavęs klumpėmis ir pėsčias, o kiti išpuošti važiuoja dailiose rogėse?“

Į rūpimą ir jaudinantį klausimą atsakymą aš gavau progimnazijoje. Čia tuo metu dirbo pažangių pažūrų mokytojai Jonas Aukštikalnis ir Pranas Brazdžius. Ypač esu dėkingas Jonui Aukštikalniui. Pamokų metu arba joms pasibaigus, jis priedavo prie mūsų, keletas neturtingesniųjų, pasiteliaudavo, kaip gyvenime, kaip sekasi. Dažnai būdavo pakviestas pas save ir ima pas-

rus kas rytą klampodavau iš namų pėsčias, o vakare tiek pat atgal. Kasdien mane pralenkdavo puikios rogės: tai dvarininkas kas rytą veždavo į mokyklą savo vaikus. Tačiau manęs vežikas tars nepastebėdavo ir man dar ryškiau išliko klausimas: „Kodėl taip yra žemėje? Kodėl aš einu apsiavęs klumpėmis ir pėsčias, o kiti išpuošti važiuoja dailiose rogėse?“

Į rūpimą ir jaudinantį klausimą atsakymą aš gavau progimnazijoje. Čia tuo metu dirbo pažangių pažūrų mokytojai Jonas Aukštikalnis ir Pranas Brazdžius. Ypač esu dėkingas Jonui Aukštikalniui. Pamokų metu arba joms pasibaigus, jis priedavo prie mūsų, keletas neturtingesniųjų, pasiteliaudavo, kaip gyvenime, kaip sekasi. Dažnai būdavo pakviestas pas save ir ima pas-

koti, kad žemėje turėtų būti ir bus kitaip. Iš jo lūpų aš pirmą kartą gavau atsakymą apie dievą. Taip jis mums ir pasakė: „Dievu jus tik gasdina, nori kad jūs būtumėt paklusnesni, dar labiau lenktumėt savo nugaras... Neturtingiems dievo nėra...“

Tuo metu buvęs Viešnių progimnazijos kapelionas Ruibys, o vėliau ir Gasiūnas atkakliai kalbė mums, mokiniams, į galvą tikėjimo įsakymus, skelbė artimo meilę, vertė būti paklusnems. Bet dabar mes jau galvojame blaiviau. Aš, kumečių vaikas Emilija Buožytė, Martynas ir Bronius Pundžiai ir dar keletas kitų suorganizavome antireliginę kuopelę. Mokytojas Aukštikalnis mums duodavo pasiskaityti krygelių. Mums padėdavo ir viešnių poetas Leonas Skabelka. Taip žingsnis po žingsnio mes godžiai išsukojome atsakymą į mus jaudinusį klausimą.

(Nukelta į 4 psl.)

Iš teismo salės

Kunigas — piktnaudžiautojas

Šių metų sausio mėnesį grupė tikinčiųjų — Utenos rajono Sudeikių kaimo bažnyčios parapijiečių kreipėsi į valdžios organus, prašydami apginti juos nuo vietinio kunigo Alfonso Gražio persekiojimų. Tuo pačiu metu apie smerktiną Gražio elgesį kreipėsi rajoninis laikraštis „Lenino kelias“.

Rūpestingai patikrinę piliečių pareiškimus ir laikraščio pasisakymus, tyrimo organai nustatė, jog Gražys 1957—1958 metais sistemingai siuntinėjo tikintiesiems raštelius — išpėjimus, kuriuose buvo nurodoma, kiek pinigų ir iki kurio laiko turi jam atnešti kiekvienas parapijietis. Antai, kolūkiečiui Petriui Rameliui jis rašė: „Gerbamasis, jūs turite paaukoti bažnyčiai 80 rublių. O ir už praeitus metus likote skolingas 30 rublių...“ Tokius raštelius gaudavo ir kiti. Kai kunigas įsitikino, kad žmonės neskuba mokėti jam neteisėtą „duoklę“,

jis pradėjo eiti per kiemus, reikalaudamas pinigų, kurių buvo prašęs per raštelius. Šiomis dienomis Utenoje įvyko respublikos Aukščiausiojo teismo išvažiavimo sesijos posėdis. Kunigas — piktnaudžiautojas nuteistas šešioms mėnesiams patalpos darbų, išskaičiuojant 15 procentų jo pajamų valstybei.

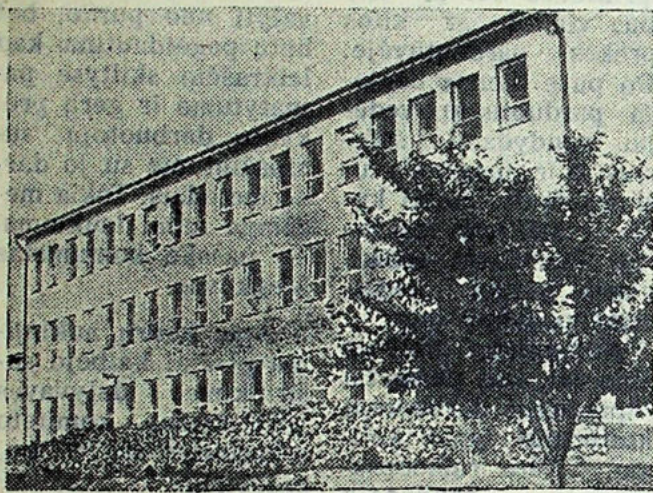
Rajono gyventojai, jų tarpe ir tikintieji, su pasitenkinimu šūtko žinią apie Gražio nuteisimą.

R. PETRAITIS
(„Sovietskaja Litva“)

(Atkelta iš 3 psl.).

Prisimenu, kartą kapelionas Ruibys pamokos metu ėmė mums aiškinti, jog jokių būdu negalima eiti prie komunistų pavalgius, nes pro burną imsią eiti putas ir „dievas“ išeis atgal laukan. Mudu su draugu Martynu Pundziumi nutarėme išbandyti. Išmaiņę su turtingesniųjų vaikais įvalčius niekučius į jų priešpiečius, pasistiprinome ir priėmėme nuėję į bažnyčią komunią. Žinoma, kaip ir tikėjomės, nieko neatsitiko. Apie tai pasakojome klasėje. Ir... po kelių dienų mane išskviečia mokyklos direktorius Slesoraitis.

— Dar vieną sykį taip iš aplėsi mokyklą, parma-

Tarptautinėje politikoje laimi protas

Visam tarptautiniam gyvenimui dabar daro įtaką istorinis Nikitos Chruščiovo vizitas į Jungtines Amerikos Valstijas. Pasaulio spauda, užsienio valstybių ir visuomenės veikėjai toliau gyvai svarsto šio nepaprastai svarbaus dabarties įvykio rezultatus. Ir beveik visur nuomonės sutampa: N. Chruščiovo kelionė į JAV ir jo pasikalbėjimai su prezidentu D. Elzenhaueriu suvaldino lemiamą vaidmenį išryškėjusiam tarptautinio įtempimo mažėjimui. „Kemp Devido dvasia“ (Kemp Devidas — vieta, kur vyko N. Chruščiovo ir D. Elzenhauerio pasikalbėjimai) dabar lemia tarptautinėje politikoje tą kryptį, kuri pakelė laimėjimą pagarsėjusį šaltojo karo kursą. „Kemp Devido dvasia“ — tai visų pirma bendrame Tarybų Sąjungos — Amerikos komunikate paskelbtas sutikimas visus ginčijamus tarptautinius klausimus spręsti ne jėga, o talkomis priemonėmis — derybomis.

Tautoms iki kaklo užtenka neapkenčiamo šaltojo karo. Jos iš visos širdies priitaria TSRS ir JAV vyriausybės vadovų susitikimų rezultatams. „Visas pasaulis, — pabrėžia Amerikos laikraštis „Kristen-

Sajens Monitor“ — su entuziazmu toliau sveikina Elzenhauerio ir Chruščiovo susitarimą Kemp Devide“. JAV spauda ypatingai akcentuoja tai, kad N. Chruščiovo kelionė padarė tikrą perversmą Amerikos viešojoje nuomonėje, kuri dabar ryžtingai reikalauja kuo greičiausiai normalizuoti santykius su Tarybų Sąjunga. Ir su tuo negali nesiskaldyti Amerikos politiniai veikėjai, juo labiau, kad 1960 metais Jungtinės Amerikos Valstijose

skirti su šaltojo karo politika bei ginklavimosi varžybomis ir siekia sustabdyti tarptautinės padėties gerėjimo procesą, kuris prasidėjo N. Chruščiovo vizito į JAV dėka. „...Jungtinės Amerikos Valstijose ir kai kuriose kitose Vakarų valstybėse, — pabrėžė draugas N. Chruščiovas savo kalboje, pasakytoje Novosibirske spalio 10 d., — kai kuriuos veikėjus taip sukrėtė pasikeitusi tarptautinių santykių temperatūra, kad

rinius blokus, spartinti ginklavimosi varžybas. Pakanka pasakyti, kad Amerikos karinė žinyba, pasak JAV gynybos ministro pavaduotojo Makneilo, reikalauja padidinti beveik pusantro karto biudžeto asignavimus karo tikslams.

Politikos iš jėgos pozicijų šalininkų siekima sukludyti tolesnį tarptautinio įtempimo mažėjimą rodo ir nesenai Vašingtone įvykusi buvusio Bagdado pakto, kuris dabar vadinamas Centrinės sutarties (SENTO) organizacija, tarybos sesija. Nors JAV formaliai ir nepriklauso šiam kariniam

bloku, jos faktiškai vadovauja visiems jo reikalams. SENTO tarybos Vašingtono sesija priėmė nutarimus, kuriais siekiama spartinti karinių bazių ir kitų karinių įrenginių statybą Turkijoje, Irane ir Pakistane.

Bet talkos ir tautų drągystės priešams kasdien vis sunkiau dirbti savo nešvarų darbą. „Jų, — pabrėžia draugas N. Chruščiovas, — neparems paprasti pasaulio žmonės, jų neparems tie, kas turi žmogaus protą“.

N. CIGIRIS

GANA MULKINTI MUS

zone, — užriko, nutampė iki kraujo ausis ir išstūmė kulvirsčiais pro duris.

Krūtinėje tvenkėsi nuoskauda. Ruibį pakeltes kapelionas Gasiūnas aiškino pamokos metu apie dievo motinos nekaltą prasiidėjimą. Aš nebeiškenčiau ir išdėjau tai, ką galvojau apie dievą ir jo motiną. Trečią dieną po to į mokyklą ateiti jau nebeteko. Tik po didelių tėvų komitetų pirmininko Spingio pastangų, nors ir prieštaraujant kapelionui, buvau grąžintas į mokyklą.

Persikėlus mokyti į Šiaulių gimnaziją, atsirado daugiau draugų, daugiau gaudavome įvairios literatūros, kuri galutinai padė-

jo sustvirtinti mano įsitikinimą kunigų dviveidiškumu, paraziatiškumu, padėjo susidaryti marksistinę pasaulėžiūrą. Ir aš galutinai nustojau tikėti į dievą.

Mano įsitikinimą dar labiau patvirtino vokiečių okupacijos metai. Iš sakykų dvasiškio „tėveliai“ laimino okupantus, ragino paklusti jiems, o žmonės tuo metu buvo žudomi, tūkstančiai gabenami į Vokietiją. Aš pats tik per atsitiktinumą išvengiau mirties, kartu su keliais draugais pabėgęs iš vagono Kašiadorių stotyje. Arba štai dar kitas pavyzdys. Akmenės klebonas Balčiūnas dieną iš sakyklos laimino žmones, o vakare

tomis pačiomis rankomis pasirašinėjo tarybinams žmonėms mirties nuosprendžius, tarnavo gestapul. Argi galima matant tokius pavyzdžius tikėti į dievą?!

Tiesa, dar ir dabar yra žmonių, kurie lanko bažnyčias ir laukia malonių iš dangaus. Deja, jų skaičius, nori to ar nenori tamsybės apaštalai, nuolat mažėja. Šiuolaikinis tarybinis mokslas, sukūręs dirbtinius Žemės palydovus, kosmines raketas, pasluntes į Mėnulį Tarybų Sąjungos vėliavėlę ir į kosmosą tarpplanetinę automatinę stotį, atveria daugeliui akis, vis aiškiau atskleidžia gamtos ir visatos paslaptis. Netrukus ateis laikas, kai visi žmonės pasakys tamsybės apaštalamis: „Gana mulkinti mus! Laimė ir atėitis mūsų pačių rankose!“ Ir sunkias bažnyčios duris užtrenks paskutinis jos lankytojas.

Feliksas VEŽAUSKAS
Akmenės rajono Viekšnių
vartotojų kooperatyvo
darbininkas

Medžioklės sezonui artėjant

Nuo lapkričio 1 d. lapų ir jėnotinių šu- prasideda žvėrių me- nų skaičius šiame se- džioklės sezonas. zone neapribojamas. Kiekvienas medžioto- Medžioti leidžiama jas per sezoną gali tik semkadieniais ir sumedžioti 20 zuikių;

valstybinių švenčių dienomis. Į medžioklę galima išeiti ne mažiau, kaip dviems medžiotojams kartu ir per dieną kiekvienam sumedžioti ne daugiau, kaip du zuikius. Medžioklėn imti neregistruotus skalikus draudžiama.

Šiais metais Svėdasų ir Mikierių zono- se įkurtas specialus medžioklės ūkis. Jame gali medžioti tik tie medžiotojai, kurie gyvena šio ūkio ribose.

Labai svarbu medžioklėje atsargiai elgtis su šautuvu. Jokiu būdu negalima

šaudyti į toli bėgančius žvėris ir vietose, ypač prie kelių, kur yra blogas matomumas. Už neatsargų elgimąsi su ginklais nesenai pašalinti iš medžiotojų draugijos Br. Račickas, Alb. Zabarskas ir Miniauskas.

Reikia sustiprinti kovą ir su brakonieravimu. Kiekvienas medžiotojas turi akylai sekti, ar kas nestatato žvėrimis kilpų, ar nemedžioja neleistinu laiku.

Tik laikydamiesi medžioklės taisyklių, medžiodami saikingai mes turėsime puikią pramogą ir išsaugosime žvėris nuo išnykimo.

M. Grinkevičius
Anykščių medžiotojų
draugijos pirmininkas

įvyks eiliniai prezidento rinkimai. Ryšium su tuo laikraštis „Uolstrit Džornel“ rašo: „Kelio karui užkirtimas tampa pirmaeilu rinkiminės kampanijos klausimu. Politiniai veikėjai sutinka, kad šis klausimas nustelbia visus kitus klausimus... Rinkėjai balsuos už kandidata, kuris, jų nuomone, geriausiai žino, kaip tvarkyti reikalus su Rusija, kaip užkirsti kelią karui“.

Tačiau tokia blaivi, protinga pažiūra į pasaulyje susidariusią padėtį svetima tiems Vakarų šluoksniams, kurie niekaip nenori persi-

je imasi skubių priemonių norėdami sustabdyti mūsų šalių santykių gerėjimo procesą. Šių veikėjų tarpe visų pirma yra buvęs JAV prezidentas Trumenas, buvęs JAV valstybės sekretorius Ačsonas, dabartinis Niujorko valstijos gubernatorius Nelsonas Rokfeleris, kurie stoji prieš draugiškus Tarybų Sąjungos — Amerikos santykius ir mėgina apšmeižti talkaus sambūvio idėją.

Kartu su jais žengia ir kai kurie Amerikos ginkluotųjų pajėgų vadovai, reikalaujantys, priešingai sveikam protui, plėsti ka-

bloku, jos faktiškai vadovauja visiems jo reikalams. SENTO tarybos Vašingtono sesija priėmė nutarimus, kuriais siekiama spartinti karinių bazių ir kitų karinių įrenginių statybą Turkijoje, Irane ir Pakistane.

Bet talkos ir tautų drągystės priešams kasdien vis sunkiau dirbti savo nešvarų darbą. „Jų, — pabrėžia draugas N. Chruščiovas, — neparems paprasti pasaulio žmonės, jų neparems tie, kas turi žmogaus protą“.

N. CIGIRIS

Už redaktorų C. BYTAUTAS

LKP rajono komiteto darbuotojai reiškia gilią užuojautą
Janei BILKEVICIUTEI
dėl jos tėvelio mirties.

LLKJS rajono komiteto darbuotojai nuoširdžiai užjaučia
Janę BILKEVICIUTĘ,
jos mylimam tėveliui mirus.

Debeikių kaimo vartotojų kooperatyvo Trumbatiškio pardavėjų vedėjui
DRILINGAI Vladui
staiga mirus, jo šeimai ir artimiesiems reiškia gilią užuojautą Anykščių raikopas-
jungos darbuotojų kolektyvas.